

Sygn. akt II CSK 555/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa A. K. i Z. K.
przeciwko [...] Bankowi [...] Spółce Akcyjnej w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 2 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 13 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik powodów A. K. i Z. K. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 marca 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołana przesłanka została wykazana.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do oczywistego, tj. kwalifikowanego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonych przepisów prawa nie jest wystarczający, gdyż nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Mimo bowiem nawet oczywistego naruszenia prawa, wyrok może być prawidłowy (postanowienie SN z dnia 7 grudnia 2011 r., V CSK 113/11, nie publ.). Tych wymagań skarżący nie spełnili.

Skarga kasacyjna została oparta na zarzucie naruszenia art. 65 k.c. Zarzut ten nie mógł zostać uznany za oczywiście uzasadniony, ponieważ Sąd Apelacyjny szczegółowo wyjaśnił, z jakich względów uznał, że w okolicznościach sprawy wypowiedzenie umowy nie wymagało uprzedniego dwukrotnego przypomnienia o zaległości oraz przedstawił motywy, które przemawiały za przyjęciem, że osoby dokonujące wypowiedzenia były uprawnione do działania w imieniu pozwanego.

Powodowie w skardze kasacyjnej ograniczyli się wyłącznie do przedstawienia innej aniżeli przyjął to Sąd Apelacyjny propozycji wykładni oświadczeń woli, których treść miała znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Oddaleniu podlegał zgłoszony w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek pozwanego o zasądzenie od powodów kosztów postępowania kasacyjnego. Pozwany nie odniósł się do zawartego w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie przytoczył także argumentacji, która mogłaby zostać uwzględniona przy podejmowaniu merytorycznej oceny w zakresie bezzasadności skargi kasacyjnej. Lakoniczna treść pisma z dnia 20 sierpnia 2013 r. w istocie w istocie nie stanowi odpowiedzi na skargę kasacyjną.

[aw]

jw